

Kort biografi over Schleppegrell 1792 - 1850

Friederich Adolph Schleppegrell (1792 - 1850)

Schleppegrell blev født nær Larvik.

Han blev i 1804 elev i det norske landkadetkorps og tog i 1806 officerseksamen med et så glimrende resultat og skudsmålet "usædvanlig Flid og Anstren-gelse" og fik derfor kongens løfte om ved sin afgang at få fændriks anciennitet, men da han var for ung til tjeneste ved et regiment, måtte han blive på skolen yderligere et år som hjælpelærer, hvorefter han blev fændrik og samme år sekondløjtnant.

I 1808 var han i felten, udmærkede sig i flere kampe og udnævntes til premierløjtnant. Efter et par års tjene-ste med opmålingsarbejder for rentekammeret var han igen i felten, og i 1814 udmærkede han sig især i træfningen ved Ingedal (3. august 1814).

Ved Norges forening med Sverige nægtede han, sam-men med sine klasse- og regimentskammerater Olaf

Rye og Hans Helgesen, at aflægge troskabsed til den svenske konge og blev derfor suspenderet og siden afskediget.

I april 1815 fik Schleppegrell og de to kammerater ansættelse i den preussiske hær og deltog i slutningen af krigen mod Napoleon I i nogle mindre træfninger. Han tog sin afsked, og fik i ste-det ansættelse i den danske hær som premierløjtnant à la suite først i et par år i København og derefter i Ålborg.

I 1816 fik han kaptajns anciennitet, i 1819 blev han kaptajn uden for tur, for særlig duelighed, tjenesteiver og pligtopfyldelse, derefter stabskaptajn, i 1833 majors anciennitet, udnævnt til ma-jor i 1839, i 1842 oberstløjtnant og bataljons- respektive korpschef i København og Helsingør.

I 1848 blev Schleppegrell oberst. Ved mobiliseringen som følge af slesvig-holstenernes oprør, fik han kommandoen over et flankekorps samlet ved Korsør.

I kampene ved Bov (9. april), ved Slesvig (23. april) og i kampene i Sundevad (28. maj og 5. juni) viste han sikker føring og stort personligt mod, og overkommandoen roste ham som "Dagens Helt". Han var i maj måned blevet generalmajor.

I 1849 førte han med stor dygtighed en brigade i Sundevad, ved Kolding, Gudsø og i udfaldet fra Fredericia (7. juli).

Ved de fornyede krigshandlinger i 1850 førte han den ene af hærens to divisioner og skulle ind-lede kampen ved Isted (25. juli). På vejen mod Isted blev han beskudt af en afdeling fjendtlige

skytter. Schlepppegrell fik en kugle for panden, blev bragt til lazarettet i Flensborg og døde næste morgen.

Ved krigsudbruddet i 1848 ændrede Schlepppegrell sit navn fra Friederich til Frederik, formentlig for til en vis grad at distancere sig fra sit tyske navn. Han beholdt dog Adolph.

Schlepppegrell tilhørte en gammel lüneburgsk adelsslægt. Hans to sønner fik i 1880 anerkendelse som dansk adel, men slægten uddøde på mandssiden i 1916.